

Forenede sager C-332/92, C-333/92 og C-335/92

Eurico Italia Srl m. fl. mod Ente Nazionale Risi

(anmodninger om præjudiciel afgørelse
indgivet af Conciliatura di Vercelli og Pretura circondariale di Vercelli)

»Fælles markedsordning for ris — kontraktafgift — restitutioner«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat M. Darmon fremsat den 17. november 1993	714
Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. marts 1994	726

Sammendrag af dom

- 1. Præjudicielle spørgsmål — forelæggelse for Domstolen — forudgående kontradiktorisk retsforhandling nødvendig — den nationale rets afgørelse — forelæggelsesafgørelsens overensstemmelse med de nationale bestemmelser vedrørende retternes sammensætning og virkemåde — efterprøvelse tilkommer ikke Domstolen (EØF-traktaten, art. 177)*

2. *Præjudicielle spørgsmål — forelæggelse for Domstolen — fortolkningsspørgsmål allerede besvaret i en lignende sag — ny anmodning kan forelægges (EØF-traktaten, art. 177)*

3. *Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — grænser — åbenbart irrelevante spørgsmål (EØF-traktaten, art. 177)*

4. *Landbrug — fælles markedsordning — forskelsbehandling af producenter eller forbrugere — intern afgift, som rammer indenlandsk fremstillede produkter, og hvis provenu indgår i en fond til fremme af den indenlandske produktion — manglende tilbagebetaling i tilfælde af eksport — ingen ulovlig forskelsbehandling (EØF-traktaten, art. 40, stk. 3, andet afsnit)*

5. *Landbrug — fælles markedsordning — ris — eksportrestitutioner — intern afgift, som rammer indenlandsk fremstillet ris, og hvis provenu indgår i en fond til fremme af den indenlandske risproduktion — manglende tilbagebetaling i tilfælde af eksport — lovligt (Rådets forordning nr. 1418/76, art. 17, stk. 2)*

1. Selv om det under en procedure i henhold til traktatens artikel 177 ud fra retsplejehensyn kan være begrundet, at et præjudicielt spørgsmål først forelægges efter en kontradiktorisk retsforhandling, er dette ikke en betingelse, der skal være opfyldt, for at den nævnte procedure kan iværksættes. Det tilkommer følgelig alene den nationale retsinstans at afgøre, om sagsøgte skal have lejlighed til at fremkomme med sine bemærkninger, inden den afsiger en kendelse om forelæggelse.
2. I henhold til traktatens artikel 177 kan en national retsinstans altid forelægge Domstolen fortolkningsspørgsmål, hvis den finder det hensigtsmæssigt, også selv om der i en lignende sag allerede er truffet præjudiciel afgørelse herom.
3. Som led i proceduren i henhold til traktatens artikel 177 tilkommer det udelukkende de nationale retsinstanser, for hvem en tvist er indbragt, og som har ansvaret for den retslige afgørelse, der skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at de kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, de forelægger Domstolen. En

Efter den opgavemæssige fordeling, der består mellem Domstolen og de nationale retter, tilkommer det heller ikke Domstolen at undersøge, om den kendelse, der forelægges den, er afsagt i overensstemmelse med de nationale bestemmelser vedrørende retternes sammensætning og virkemåde.

afvisning fra realitetsbehandling af en anmodning fra en national retsinstans er kun mulig, hvis det viser sig, at den fortolkning af fællesskabsretten eller den efterprøvelse af en fællesskabsregels gyldighed, som den pågældende retsinstans har anmodet om, åbenbart savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand.

på et andet marked, har ret til visse ydelser, som afgiften udgør modydelsen for.

4. Traktatens artikel 40, stk. 3, andet afsnit, skal fortolkes således, at manglende tilbagebetaling af en intern afgift, som kun betales ved køb eller forarbejdning af indenlandsk fremstillede produkter, og hvis provenu indgår i en fond til fremme af den indenlandske produktion, ikke indebærer forskelsbehandling af de afgiftspligtige erhvervsdrivende, såfremt de pågældende produkter eksporteres, idet de nævnte erhvervsdrivende til forskel fra dem, som skaffer sig forsyninger

5. Bestemmelserne om eksportrestitutioner i artikel 17, stk. 2, i forordning nr. 1418/76 om den fælles markedsordning for ris skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en intern afgift, som kun betales ved køb eller forarbejdning af indenlandsk fremstillet ris, og hvis provenu indgår i en fond til fremme af den indenlandske risproduktion, ikke tilbagebetales eksportøren af risen, idet der ikke er sammenhæng mellem afgiften og eksportrestitutionerne og heller ikke med disses størrelse, og afgiften således ingen umiddelbar betydning har for, hvordan de i forordningen fastsatte ordninger fungerer og for så vidt ikke viser sig at være et middel til at formindske størrelsen af de pågældende restitutioner.